

ORIENTAL MUSIC

Its Origin and a short History

written by

Sri M. Swami Paripooranananda

To commemorate the

Inaugural Meeting

of the Batticaloa

Oriental Music Society

12th November 1932.

சங்கீதமும்

அதன் உற்பத்தியும் வரலாறும்

மட்னேகர்

கதேச சங்கீத சபைத் திறப்பு விழாவிற்காக

ஸ்ரீமத். சுவாமி பரிபூரணநந்தர்

அவர்களால் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டது.

(Copyright Reserved.)

Oriental Music — Its Origin and a Short History

Written by Srimat. Swami Paripurnananda
To Commemorate the Inaugural Meeting of the
BATTICALOA ORIENTAL MUSIC SOCIETY
12th November 1932.

சங்கீதமும் அதன் உற்பத்தியும் வரலாறும்
மட்சோகர் சுதேச சங்கீத சபைத் தீற்பு விழாவிற்காக
ஸ்ரீமத் சுவாமி பரிபூரணைந்தர்
அவர்களால் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டது.

சங்கீதம்.

சங்கீதம் என்ற பதத்திற்குப் பலமேதாவிகள் பல
கருத்துக் கோண்டிருக் கிறார்கள் “சங்கீதம்” எனும்
சோல் தன்னுள் கீதம், வாத்தியம், நிருத்தம், சரம்,
இராகம், தாளம், பாவகம் முதலிய இலக்கணங்களை
கோண்டோது. ஒருசாரார் கீதம், வாத்தியம், நிருத்தம்
இம்முனிறும் கோண்டது சங்கீதம் என்றும், மற்
ரேர் சாரார் சரம், இராகம், தாளம் ஆகிய இம் மூன்
றும் கோண்டது சங்கீத மேன்றும் இன்னும் சீலர்
வெறுபலவாகவும் கோள் ஞகீனிற்றனர் இது எவ்வித
மானுவம் நாம் தோடங்கும் இச்சங்கீத சபையானது
தனக்கு மேற்குறிப்பிட்ட அத்தனையையும் அணிகல
ஞகக் கோண்டு சிறந்த முறையில் சுதேச சங்கீதத்தை
வளர்த்தல் கடனாகும். சங்கீதம் பயில விரும்பும்
சகோதர சகோதரிகள் தாம்கோண்ட வேட்கை விருத்
தீயாகவும். மேன்மேலும் ஊக்கம்குள்ளாத மூன்
னேறவும், சங்கீதத்தின் முக்கிய இலக்கணங்களை
அறிந்திருத்தல் முறையென்க.

சுரங்களின் உற்பத்தி.

சங்கீதத்தின் சாஸ்திரத்தையும், அதன் அமைப்பின் ஆற்றலையும் நோக்கும்போது அங்கு இயற்கைத் தேவைத்திடத்திலேயே உற்பத்தியானதாய் அறியக்கிடக்கின்றது. நாம் மயிலினங்களின் ஓசைகளையும், குயிலினங்களின் இசைகளையும், வண்டினங்களின் ரீங்காரங்களையும், பசுக்களின் பிளிற்றல்களையும், துதிரைகளின் கனிப்புகளையும், மற்றும் பல உயிர்வர்க்கங்களின் ஓசைகளையும் இன்றும் கேட்கிறோமல்லவா? இவ்வோசைகளை அதாவது தோக்கு நின்ற இயற்கை ஒலியை நம் முந்தையோர் பண்ணடைக்காலத்தே தக்க முறையிலே தொகுத்துச், சீர்படுத்தி, அடுக்கி, அவைகட்கு (1) சட்ஜமம் (2) ரிஷபம் (3) காந்தாரம் (4) மத்தியமம் (5) பஞ்சமம் (6) தைவதம் (7) நிழாதம் எனப் பேயருங் கோடுத்துக் கேட்போருக்கு இயற்கையாகவே ரஞ்சக்கத்தை உண்டாக்கும் தன்மையில் இயற்றினர் சுரங்களை. இந்த ஏழு சுரங்கங்கும் உற்பத்தியான இடங்களை ஆராயுமிடத்து உதாரணமாக ரி என்னும் இரண்டாவது சுரம் ரிஷபத்தி லிருந்து பிறந்திருப்பதை அறியலாம். அதற்காகவே அதன் பேயரின் முதல்முத்தை சுரத்தில் அமைத்த ஈர்ப்போவும். ஏழாவது சுரமாகிய ரி என்பது துதிரையின் கலைப்பாகும். இங்ஙனமாக குயில் கூவுவதும், சுரத்தில் அமையப் பேற்றிருக்கின்றது. நான்காவது சுரமாகிய ம மத்திலில் இருப்பதால் அதற்கு மத்தியமம் என்பர். அங்ஙனமே ப என்னும் சுரம் ஜந்தாவதாய் இருப்பதால் அதற்கும் பஞ்சமம் என்றனர் ஆறுவது சுரமாகிய த தாமே பல விடங்களில் தனித்து நின்று இயங்குதல் அரிதாகலானும் அநேகமாய் மற்றேன்றேடு தழுவி நின்று விசேடச்சை கோடுபெற தாலும் தைவதம் என்பர்.

இலி நணுக்கங்களிலிருந்தும் இரண்டோரு தழிப்புகள் மங்கு எடுத்துக்காட்டல் ஆவசியகமாயிற்று நம்காதிற்குக் கேட்காத எத்தனையோலித் தூலிகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் அறியாவிட்டுனும் ஊகிக்கக்கிடக்கின்றன. ஆகவே ஒலியை கேட்குமோலி, கேட்காவோலியேன இருப்பிரிவாய்ப் பிரிக்கலாம். இவற்றின் கேட்கும் ஒலி நமக்குக் கேட்டமாத்திரத்தே இன்பத்தைத் தருவதற்குச் செல்பிரமாணங்கள் உண்டு. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான் சங்கீதம். அப்பிரமாணங்களை ஆராய்ந்து அதன்படி பழுதவுதுதான் சுரக்ஞான மெனப்படும். சுரக்ஞானம் அரிதாகி கண்டபாவணியில் கோண்டை முடிப்பதால் தான் இன்று நம் சுதேச சங்கீதம் பாரைடைந்து மயங்கிக் கிடக்கின்றது. ஆகவேதான் விதேச சங்கீதமே நமக்கு அத்தியாவசியகமேன நம் நாட்டவர் நம்பக்கிடக்கின்றது.

இருசங்கீத வித்துவான் நன்றாய்ப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் போழுது சிற் சில அமயங்களில் சப்தத்தை அடக்கி (தக்கில்) அடித்தோண்டையாவும் (எச்சில்) சிலசமயங்களில் உயர்ந்த சுரத்தில் நாம் கேட்க முடியாதவண்ணம் ஆலாபரணம் பண்ணுவதையும் நாம் கேட்டிருக்கின்றோமல்லவா? அங்ஙனமான ஒலியை ஒலி வல்லுனர் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். ஒரு கணப் போழுதில் உண்டாகும் வேபனங்கள் (**vibrations**) ஒலி அல்லது சப்தம் எனப் பேயர் பேறும். அவ்வித வேபனங்கள் கணம் ஒன்றுக்கு (**per second**) 27-க்குக்குறைந்தால் அவ்வோலிசாதாரண மக்களின் செலிக்குக் கேட்காது: அங்ஙனமே கணம் ஒன்றுக்கு வேபனங்கள் சுமார் 10,000-க்குக் கூடுமானாலும் கேட்காது. சாதாரண மக்களால் கேட்கவியலாத ஒலியை ஒருசுமாறுக்கு யேசுகிதான் தோகுப் பழகியிருக்கின்றனர். இவைகளின் வரலாறுறைப்

பெருப்பிப்பின் விரியுமென்றஞ்சி விடுத்தனன். இனி, சேவிக்கின்பாக் தரக்கூடிய ஒலி எதுவெனப் பார்ப்போம். எந்த ஓசையானது கணம் ஒன்றுக்கு ஒரு கணக் காயுள்ள வேபனங்களின் தோதுதியால் (fixed number of vibrations per second) உண்டாக்கப் படுகின்றதோ அந்த ஓசையே சேவிக்கின்பாம் தருகின்றதேன்பது ஒவ்வொன்றுக்காக நூல்வல்லாரின் முடிபாகும். ஆகவே இயற்கையாகச் சேவிக்கின்பாம் ஊட்டும் ஓசைதான் சுரமெனப்படும். சுரம் என்றால் பிற தோன்றின் உதவியில்லாமல் தாமாகவே கேட்போர்க்கு இன்பம் உடையதாய் இருத்தல் என்று போருள். இவ்விதமான ஏழுசுரங்களும் பலபிரிவையுடையன.

சுரங்களின் பேதங்கள்.

சுரங்கள் : பிரக்குதி, விக்குதி, என இரண்டாய் பிரிவு பறைம் சட்ஜமம் (ச) பஞ்சமம் (ப) இவ்விரண்டும் பிரக்குதி சுரங்கள். ரிஷபம் (ரி) காந்தாரம் (க) தைவதம் (த) நிஷாவம் (ஶி); இந்த நான்கும் மும்மூன்று பேதங்களையும் மத்யமம் (ம) இரண்டு பேதங்களையும் உடையது. ஆதலால் இவைகள் விக்குதி சுரங்கள் எனப்படும் । சட்ஜமம்; (ச) ஒன்றும் ரிஷபம்-३ சத்தரிஷபம், ३ சதுச்சுருதி ரிஷயம், ४ சட்ச்சுருதி ரிஷயம்; காந்தாரம் — ५ சத்தகாந்தாரம் ६ சாதாரண காந்தாரம், ७ அந்தர காந்தாரம்; மத்தியமம் — ८ சத்தமத்தியமம், ९ பிரதிமத்தியமம், १० பஞ்சமம்; தைவதம் — ११ சத்ததைவதம் १२ சதுச்சுருதி தைவதம், १३ சட்ச்சுருதி தைவதம்; நிஷாதம் १४ சத்த நிஷாதம், १५ கைசிகிநிஷாதம், १६ காகலி நிஷாதம் என சுரங்களின் சங்கேதபேதங்கள் பதினாறு வகையென்ப. இவைகள் வீணையில் பன்னிரு வீடுகளில் அடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குனமே வாத

தியப் பெட்டியிலும் (**Harmonium**) அமைத்து தக்கு, மத்திமம், எச்ச என மூன்று வகுப்புகளாய் முப்பத்தாறு கட்டைகளை (**Reeds**) வகுத்திருக்கின்றனர். ஆயினும் இது நரம்பு வாத்தியத்தற்கு இணையாகா. மக்களின் வாய்ப்பாட்டிற்கு உபயோகப்படுவது தக்கின் பிற்பாத்தியம், மத்திமமும், எச்சின் முற்பாத்தியமே சாதாரணமாய் ஒருவரின் குரல் இதில் அடங்கும். வீணை முதலிய நம் சுதேச வாத்தியங்களும் பிடில், ஹார்மோனியம் முதலிய ஆங்கிலேய வாத்தியம் களும் ஒருவரின் வாய்ப்பாட்டிற்கு, ஒத்தாசையாய் இருக்கும் போருட்டே அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மாற்கு வாயில்லார்க்கு வீரல் என்னும் இழிப்புக் கிரையாகல் கூடா.

இராகங்கள்.

எந்த எந்த சுரங்கள் சேர்ந்து கேட்போரின் மனதிற்கு பரவசப்படுத்தும் ஒலியை உண்டாக்குகின்றனவோ அவைகளே இராகங்கள் எனப் போன்ற கள் — । கர்த்தா இராகங்கள், உஜங்கிய ராகங்கள் என்றும் இருப்புடைத்து கர்த்தா இராகங்கள் எழுபத்திரண்டு. இவை சம்பூர்ண ராகங்கள் எனப்படும்.

இவை பிரதி மத்தியம் இராகங்கள் ३६ எனவும் சுத்தமத்தியம் இராகங்கள் எனவும் இருக்குடையன. கர்த்தா இராகங்கள் ७ २ உண்டான விதி : ரி ३ ஷிதம் கா த விதம் எனவே $3+3 = 6$. இங்குனமாக பிரதி மத்யம் பகுதி $6\times 6 = 36$. சுத்த மத்யம் பகுதியும் அந்நுனமே த மூன்றும் நி மூன்றும் பி+ஃ = 6. 6×6 ஆதலால் $36+36 = 72$. ஆனவை காண்க

ஒவ்வொரு கருத்தா இராகத்திலும் 484 இராகங்கள் பிறக்கின்றன இவற்றை செய்கையில் காண்டலே சிறப்பேன் விரிக்காது விடுத்தனன். மேற்குறித்த 484 கிளோ இராகங்களும் 72 'கருத்தா இராகங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் உண்டானால் மொத்தம் $484 \times 72 = 34848$ இராகங்கள் தோன்றும் இத்தனை இராகங்களையும் பண்டோரு காலத்து நம் முன்னேர் பாடியும், கேட்டும் இன்புற்றனர் என்பது இத்தனால் வெளிப்படை. இஞ்ஞானரு ஓர் இராகம் தானும் சுத்தமாய்ப் பாவோர் அரிதாயிருப்பது நம் சீர்த்தைத் திறைவும் அபிமானக் துறைவும் ஆகும் அன்றே?

தாளங்கள்

சங்கீத வல்லுநருள் வளங்கும் ஓர் பழமோழி “சுதி மாதாலபம் பிதா” அஃதாவது லயம் என்று சோல்லப் படும் தாளம் இல்லாக் கீதம் தந்தையில்லாப்பிள்ளை போலுமேன்பர். ஆகவே சங்கீதத்திற்கு தாளங்களூ என்ற தந்தைபோலும். முக்கிய தாளங்கள் ஏழு. அவையாவன : 1 திருவதாளம், 2 மட்யதாளம், 3 ரூபக தாளம், 4 ஜம்ப தாளம், 5 திரிபுடை தாளம், 6 அட தாளம் 7 ஏக தாளம் என்பன வாகும் இத்தாளங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஜந்து ஜாதி களையுடையன. முழுயே 1 சதுரச்சும் 2 தீரிச் சுக்கீலம் 3 மிச்சரம் 4 கண்டம் 5 சங்கீரணம் என்பன. இவைகளிலிருந்து விரிந்த அக்ஷரங்கள் பல வளு. இராகங்களைப்போல் இவைகளும் பல கிளோ களையுடையன.

கீர்த்தனங்கள்.

கீர்த்தனங்கள் இராகங்களையும் தாளங்களையும் கொண்டு அமையப் பெறுவன. இக்கீர்த்தனங்கள்

அத்த தாள எடுப்பு தாளத்திற்குமுன் கீத்தைத் தோட்டுவது. அநாகத் தாள எடுப்பு (தானத்திற்குப்பின் கீத்தைத் தோட்டுவது) சமதாள எடுப்பு (தாளத்தையும் கீத்தையும் ஒன்றும் தோட்டுவது). விஷமதாள எடுப்பு (யேற்சோன்ன முவகைகளைத் தவிர்த்துள்ளது) என இன்னேரன்ன பல ஜாதிகளையும் பகுதிகளையும் கொண்டு விரிந்து பலவாய் விளங்கும். இவைகளை இங்கு விளக்க இடம் பேற தேன அஞ்சகிறேன். கீர்த்தனங்களுள் முதன்மையானவை தியாகராச சவாயிகளின் கீர்த்தனங்களே. மற்றும் பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஜயர் கீர்த்தனங்களும் தமிழுலகம் போற்றுவனவற்றுள் முதன்மை பேறும்.

பண்கள்.

பண்கள் மேற்குறித்த இராகங்களுக்கும் கீர்த்தனங்களுக்கும் புறம்பானவைகளாகும். இப்பண்கள் மிகப் பழமூன்வாதலால், இவைகளின் உற்பத்தியை ஆராய்வதற்கு ஏற்ற சான்றுகள் தற்காலத்தில் கிடைக்கல் அரிதாயிருக்கின்றன. இக்காலத்தில் பண்கள் (தேவரங்கள்) என்று பாடப்படுவன எல்லாம் சுத்தமான முறையில் இல்லை. அஞ்ஞான்று அப்பண்களைக் கொண்டு இறந்தோரை எழுப்பவும், விஷமதீண்டப்பெற்றோரச் சுகப்படுத்தவும், மழைவின்டியஞான்று பெய்யச் செய்வதற்கும் இன்னும் இவை போன்ற அற்புதச் செயல்களையும் செய்துளர். அத்தகைய பண்கள் சில தற்போது நம்கையிலிருந்தும் சுத்தமான முறைப்படி பாட வியலாதலால் அவ்வித அற்புதச் செயல்கள் உண்மைதானு என்று சந்தேகப்படுவதற்கும் இடமுண்டாக்கப் படுகின்றன. அப்பண்களின் பெயர்களுள் சிலவாவன : தக்கராகம், நட்ட

பாடைப் பழந்தக்ராகம், தக்கீசி, குறிஞ்சி, வியா
ளக்குறிஞ்சி, இந்தளம், சீகாமரம், காந்தாரம்,
பியங்நதைக் காந்தாரம், நட்டராகம், செவ்வழி,
காந்தாரபஞ்சமம், கொல்லி, கெளசிகம், பஞ்சமம்,
சாதாரி, பழம் பஞ்சகம், புறநீர்ஷமை, அந்தாளிக்
குறிஞ்சி யாழ்முரி என்பனவாம்.

சுவை.

சங்கிதத்திற் காணப்படவேண்டிய சுவைகள்
வூன்பது. அவையாவன : வீரச்சுவை, பயச்சுவை,
இழிப்புச்சுவை, அற்புதச்சுவை, இன்பச்சுவை.
நகைச்சுவை, நடிவுநிலைச்சுவை, உருத்திரச்சுவை
என்பன.

சொல்.

சொல் மூவகைப் படும். அவையாவன : உட்
சொல் (தமக்குள் சொல்லிக்கொள்ளுதல்) புறச்
சொல் (பிறக்கேட்க உரைத்தல்) ஆகாயச்சொல்
(தனித்து நின்று தாமேபேசுதல்), எனக :

பாவகம்.

பாவகம் என்பது அவிநயம். அவிநயம் 24
வகைத்து. இல்லறை நாடகத்தமிழ் நாளில் விரிவாய்க் காண்க.

ஈராயிரம் ஆண்டுகட்டுமுன் வழங்கிய
இசைநூல்கள்.

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகட்டுமுன் நம் முந்தை
யோர் எங்கனம் சங்கிதஞ்சானத்தை வளர்த்து வந்தார்கள் என்பதை இன்றும் நாம் அவர்களின் சில அழிநமையான பழைய இசைநூல்களிலிருந்து அறிகின்றோம். அக்காலத்தில் அவர்கள் கையாண்டுமுறைகள் இக்காலத்து நம்மிடை இல்லையென்றே கூறல்வேண்டும். இதன் உண்மையை பின்குறிப்

படும் சிலநூல்களினால் அறியலாம். அந்தநூல்களாவன : (நாடகத்தமிழ்நூல்கள்) - குணநூல், கூத்தநூல், சமந்தம், செயித்தியம், நூல், பரதசேனைப்பதியம், பரதம், மதிவராணர் நாடகத்தமிழ்நூல், முறுவல் ; (இசைத்தமிழ் நூல்கள்) - இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சபாரதீயம், பஞ்சமரபு, பெருங்குருகு, பெருநாளர ; (காளவிலக்கணநூல்) தாளவகையேற்துளன்னும் பிறவுமாம். இந்தநூல்களில் குறிப்பிட்டிருக்கும் கருவிகளாவன ; (தோற்கருவிகள்) க. பேரினகை உ. படகம் ந. இடக்கை ச. உடுக்கை நு. மத்தளம் ச. சல்லிகை எ. கரடிகை அ. திமிலை கூ. குடமுளா ய. தக்கை கக. கணப்பறை கக. தமருகம்கந. தண்ணுமை கச. தடாரி நடு. அந்தரி கச. முழவு கள. சந்திரவளையம் கா. மொந்தை கக. முரச. உ. கணவிடுதாம்பு உ. க. நிசளம் உ. துடுமை உ. ந. சிறுபறை உ. ச. அடக்கம் உ. கு. தகுணிச்சம் உ. க. விரலேறு உ. எ. பாகம் உ. அ. உபாக்கம் உ. க. நாழிகைப்பறை ந. பு. துடி ந. க. பெரும்பறைமுதலியனவும் (யாழ்கள்) க. பேரியாழ் உ. மகரயாழ் ந. சகோடயாழ் ச. செங்கோட்டியாழ் எனவும் ; குழல்கள் பலவகைத்தென்றும் அவை செய்தற்கு இலக்கணம் அமைத்தும் செய்தற்குரிய பொருட்கள் மூங்கில், சந்தனமாம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்காலி என்பன என்றும் குறிப்பிட்டிருத்தல் கோக்கற்பாலது.

இசைத்தமிழ் அபிமானிகளும் சங்கிதப்பிரீயர்களும் அதைக்கற்கவிரும்புவோரும் கேட்போரும் மற்றொரும் மேற்கூறிய வற்றையெல்லாம் உற்றுகோக்கி உயிரெனப்போற்றி நம்மிடை வாழும் சகோதர சகோதரிகள் அணைவர்களிடத்தும் என்றென்றும் இலங்குமாறு இச்சதேச சங்கித சபை மூலம் உழைத்துப் பெரும் பயன் பெற்றுயிருமாறு வேண்டின்றிகள் நன்ன.

THE SOMA RANJAN
Office of the Peace for All Islands
Reg. No. 2000/07/W/All E/311
215 G 11, Park Road, Colombo 5.

Catholic Orphanage Press Batticaloa